

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Fer. 2. Apparet quinge[n]tis Dominus in mo[n]te Galilææ, ubi & apparet
Charitas, Quæ omnia credit. Non est priùs intelligendum, ut credas; sed
primo credendu[m] est, ut post intelligas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Si quid nos revocat à Doctrina Christi, vel ob id maximè recipienda est.

In 1. parte, Feria 6. hebdom. 2. post Epiphaniam.

Nemo sui boni vel mali bonus iudex.

In 3. parte, Feria 3. hebdom. 14.

ARGVET mundum de iudicio, quia Princeps huius mundi iam iudicatus est.

Id est, ostendet & convincet mundum, nisi resipiscat, esse iudicandum & condemnandum, quia Diabolus qui tanquam Princeps mundi mundanis dominatur, iam condemnatus est, & pœnis æternis addictus: sed mundus qui se illi conformat, ejusque superbiam imitatur, mea humilitate contempta, pari pœna est dignus. Sic ergo etiam iudicabitur & condemnabitur. Sic apparebit evidenter mundum esse perituum & damnandum. Sic confirmant hæc veritates.

Non minus formidandum mundano præse-

pe Christi aascentis, quam tribunal iudicantis.

In 1. parte, Dominica 1. Adventus.

Qui nimis humana timet iudicia, non satis reveretur divina.

In 1. parte, Feria 4. hebdom. 6. post Epiphaniam.

Qui se Christi exemplo non humiliat, exemplo dæmonis humiliabitur.

In 2. parte, Feria 4. post Septuagesimam.

Superbo maximè formidandum, divini tribunal iudicii.

In 3. parte, Feria 5. hebdom. 12.

Illud mundanis præcipuè tremendum est Christi verbum: In peccato vestro moriemini.

In 4. parte, Feria 5. hebdom. 19.

Ad illa quæ supersunt ex Evangelio, vide Dominicam, quæ est infra octavam Ascensionis, & diem Pentecostes.

HAC HEBDOMADA, quæ supersunt proprietates Charitatis, applicantur celeberrimæ illi apparitioni quæ facta est in Galilæa, seu postremis verbis illic à Christo prolatis.

FERIA SECUNDA. APPARET QVINGENTIS DOMINVS, In monte Galilæa:

Vbi & apparet Charitas quæ omnia credit.

Abierunt in Galileam, in montem ubi constituerat illis Iesus.
Et videntes eum, adoraverunt. Matth. 28.

VERITAS PRACTICA.

Non est prius intelligendum ut credas, sed primò credendum est, ut post intelligas.

RATIO est, quia præmium non datur ante meritum.

Haynesove Pars II.

Sed intelligentia mysteriorum fidei seu rerum credendarum, est præmium ipsius fidei.

Ergo non est prior intelligentia quam fides: nec prius intelligendum est ut credas, sed potius ante credendum est, ut post intelligas: quod tamen paucis est usitatum.

R. 1

I. PUN-

I. PUNCTUM.

Celeberrima est hæc apparitio & singulariter à Christo Domino denuntiata priusquam fieret. *Eant, inquit, in Galilæam, ibi me videbunt.* Ed igitur abierunt in montem ubi constitit illis Jesus; primò quidem undecim Apostoli, ut ait sanctus Matthæus, tum cæteri omnes Discipuli sive Credentes, qui numero plusquam quingenti convenerunt, sic referente Apostolo, *visus est plusquam quingentis fratribus simul.* Ex his autem aliqui dubitasse dicuntur, num, qui scilicet in monte appareret, esse Christus; tum verò cum illum viderunt insolito quodam fulgore resplendentem, sibi que proprius accedentem, & loquentem, non est dubium quin omnes crediderint & eum adorari. Cum enim eorum testimonium producat Apostolus in confirmationem fidei, quomodo testes essent nisi credidissent? *Tunc manifestus, inquit sanctus Hieronymus, ostendit latus lancea vulneratum, & manus fixas clavibus.*

Sicut autem omnes affecti sunt aspectu & auditu loquentis Christi, ut credentes magis dilexerint, & diligentes magis crediderint. Præcessit fides dilectionem, sed dilectio multum auxit fidem; quando enim diligimus aliquem, à quo vicissim nos putamus diligi, tum facilius ei credimus, nec ab eo nos decipi posse cogitamus. *Et nos cognovimus, inquit dilectus Discipulus, & credidimus Charitati quam habet Deus in nobis.* Itane diligis? Itane credis omnia?

Hoc præcipue circa fidem tuam examinandum, an sit firma & integra, an sit univèrsim de omnibus; nam si vel unus deesse articulus, cui non æquè crederes atque aliis, tum planè nulla esset fides. Hic enim vel maxime locum habet sancti Jacobi dictum, *qui offendit in uno, factus est omnium reus: Et quia, ut ait Apostolus, multi languent circa questiones & pugnas verborum, volentes prius intelligere quam credere: Idcirco contra proponitur veritas modo expendenda, Non prius intelligendum est ut credas, sed potius primò credendum, ut post intelligas.*

Ratio est multiplex, sed illa est certior quæ peritur à natura fidei, & ab ordinatione divina sic singula disponente, ut vel simpliciter credamus sine ulla clara intelligentia rerum

creditarum: in captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi: vel si quid velit nos intelligere, non id nostra indulgentia, non humano captu & labore putemus comparandum, sed à Deo expectemus tanquam singulare Dei donum, vel tanquam fidei nostræ præmium. Quæ quidem ratio ut esset evidentior, præmittendum fuit, quod per se est satis clarum, non dari præmium ante meritum, non dari mercedem laborantibus in vinea, nisi cum serò factum est: non accipi bravium nisi post cursum in stadio: non denique quemquam coronari nisi qui legitime certaverit: unde Apostolus, *laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere,* id est, si vult fructus percipere, oportet prius laborare: quasi diceret, quod videmus in natura, hoc fit in gratia, ut sicut terra non dat fructum nisi post laborem, ita nec cælum aut ipse Deus non soleat ea impertiri dona, quæ per modum præmii solet dare, nisi post meritum. Atque hinc à regio Psaltes dictum est: *Univèrsa via Domini misericordia & veritas,* quod sanctus Thomas exponens ait, sic in omnibus Dei operibus reperiri bonitatem & justitiam Dei, ut sicut præcedit bonitas, sic sequatur justitia; prævenit hominem divina bonitas suis gratis, quibus, prout homo bene vel malè utitur, tum Justitia præmium vel pœnam ordinat. *Ecce venio ad te, & merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua.* Nonne credis sic redditurum operibus Domini quod merentur? At quomodo reddet nisi præcedant opera? sequuntur quidem morientes, sed non sequuntur nisi præcesserint in viventibus cum divina gratia.

II. PUNCTUM.

Sed intelligentia mysteriorum fidei seu rerum credendarum est præmium ipsius fidei, diu multumque exercita.

Jam supra id fusè probatum est ex sancto Augustino, qui tam multus est in hac materia, ut hæc præterea subministrat: *Si non intelligis, crede: intellectus est enim merces fidei: ergo noli quærere intelligere ut credas, sed crede ut intelligas.* Et rursum, in illud Etia, *nisi credideritis non intelligetis; FIDES debet præcedere intellectum ut sit intellectus fidei præmium: fides enim illuc pervenit quò intelligentia naturalis non attingit.* Item quæ alibi, quod de visione ha-

ne habet, idem de intelligentia intelligendum est: Meritum, inquit, visionis fides est: merces fidei visio est, quid quaris ante opus mercedem?

16. Ezech. Cui conformiter sanctus Gregorius: Contemplatio Dei est merces fidei, cui mercedi recipienda, per fidem corda mundantur sicut scriptum est, fide mundantur corda eorum. Quibus adde pium Kempensem: subdere Deo, & humilia sensum tuum fidei, & dabitur tibi scientia lumen, prout fuerit tibi utile ac necessarium; quasi diceret, non ad curiositatem & vanitatem sicut appeteres, sed ad utilitatem, ad pietatem & profectum.

III. PUNCTUM.

Non est ergo prius intelligendum ut credas, sed primo credendum est ut post intelligas: Quia videlicet non est optanda merces ante meritum; & cum instar mercedis & pramii, quod meretur fides, detur intelligentia; certe tam certo debet precedere fides intelligentiam, quam precedunt merita pramium. Operamini opus vestrum ante tempus, & dabit vobis mercedem vestram in tempore suo, inquit Sapiens. Quod si queras cum Judæis, quid faciemus ut operemur opera Dei, respondebit tibi quod illis Dominus: Hoc est opus Dei ut credas in eum quem misit ille. Vix ipsi credis

Christo; & toties monenti de te abnegando, de cruce ferenda quotidie, de puerili servanda innocentia, de malo potius sufferendo quam inferendo, deque aliis similibus ad salutem & profectum tuum spectantibus, cum simpliciter deberes credere & credendo exequi quod præcipitur; tu mavis semper inquirere quomodo hæc & illa sint intelligenda, unde fit ut neque credas neque intelligas, neque te Christo conformes; atque ita ipse aiebat, veruntamen filius hominis veniens, putas inveniet fidem in terra? Rectè enim sanctus Gregorius: fidei nostra veritatem in vita nostra consideratione debemus agnoscere: Unde si vita nostra tam longè à Christi præceptis vel consiliis distat, quomodo dicemur eis credere, nisi quo aie modo Apostolus, ore confitentur, factis autem negant! CERTA bonum certamen fidei. Vide in quibus; ut, quod idem ait, milites in illis bonam militiam, habens fidem & bonam conscientiam, quam quidam repellentes circa fidem naufragaverunt. Ah quale naufragium! quam multi jam in sæculo sic naufragantes! quale periculum, ne vel eos inde eripias, vel ab illis rapiaris; nec magis credas Christo pauperi, quam dives hujus sæculi!

Vide supra in hac parte, Feria 6. post Pascha.

Luc. 18.

Hom. 29. in Evang.

Tit. 1. 1. Tim. 3. Ibid. 1.

FERIA TERTIA: DE POTESTATE QUAM SIBI CHRISTVS Datam dicit, unde est illa Caritas quæ omnia sperat.

Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Matth. 28.

VERITAS PRACTICA.

Vera Fiducia Confidenti nunquam infida.

Ergo nunquam est infida: ac proinde quamvis illa vera fiducia, diligenter indagandum, ut in praxi sic confidas.

I. PUNCTUM.

Ratio est, quia nunquam infida est fiducia, si quod confidit se obtenturam, semper obtineat. Sed vera fiducia semper obtinet quod confidit se obtenturam.

Cum in illo monte Galilææ, quò quingenti Fideles convenerant, conspicendum se præbuit Dominus, primò quidem

Rr 2

dem